Srijeda, 05.12.2012.g.

Jedno malo, prekrasno svjedočanstvo, DUHOVNI

DNEVNIK, jedne drage sestre u vjeri, JEDNU

PREKRASNU HVALU I SLAVU NAŠEM GOSPODINU

BOGU, primio sam navečer. Tu se nema što dodati.

Evo što je napisala.

POZDRAV I BOŽJI BLAGOSLOV TEBI I TVOJIMA !
GLEDAM U TASTATURU I NE ZNAM OD KUDA POČETI. JUČER

SU SE OTVORILA MNOGA PITANJA I PUCALI MNOGI OKOVI

(KOD MENE ,ZA DRUGE NE ZNAM). ZNAŠ KOLIKO SAM

NAVEZANA NA SVOJU DJECU. PUNO. KAO I VEĆINA MAJKI.

MISLIM DA JE NAJVEĆA NOĆNA MORA SVAKE OD NAS DA SE

NEŠTO NE DOGODI NAŠEM DJETETU. MOJEM SE TO JUČER

 MOGLO DOGODITI DVA PUTA.
ONA JE JUČER MOGLA POGINUTI. BOŽJOM MILOŠĆU NIJE.

NABACALA SAM U NALETU EMOCIJA NEKE SVOJE MISLI.

AKO MISLIŠ DA BI TO IKOME MOGLO NEŠTO ZNAČITI MOŽEŠ

OBJAVITI. JA SAM TO JEDNOSTAVNO MORALA NAPISATI DA MI

SE MISLI MALO SREDE .

Moj rast u vjeri ima mnogo uspona i još više padova. U jednom

 trenutku sam potpuno otvorena za protok Božje ljubavi . Svaka

Njegova riječ dotiče moju dušu . Osjećam se izloženo i ranjivo ,

 ali sretno i ispunjeno . Moja empatičnost i ljubav za druge ljude

 su pojačani . Duša mi je ispunjena radošću i "lebdim".
No , nakon silnog uzleta emocija kao da mi se na dušu navuče

 olovni oklop. Sve što sam do tada upijala sad se od mene

odbija . Osjećam se prazno i to me plaši i užasava .
Plašim se udaljavanja od Boga . Plašim se svog otupjelog srca .

 Plašim se da neću više moći čuti Njegovu riječ . Takvi periodi

traju nekad kraće nekad duže . Kad se to dogodi ,zdušno

molim Boga da skine okove s moga srca .
I skida ih . Na razne načine . Jučer je pokidao sve moje

okove . Moje dijete se dva puta u jednom danu našlo u velikoj opasnosti . Putujući s prijateljicom za Zagreb pri velikoj brzini

(na autoputu) pukla im je guma na autu . Hvala Bogu ostale

su neozlijeđene.
Nakon zamjene gume stigle su do Zagreba . Prijateljica je

stala u centru grada , a ona je preostali dio prešla tramvajem.

Kad je bila na nekoliko metara do ulaska u svoju zgradu ,s

leđa joj je dojurio automobil velikom brzinom . Vozač je

izgubio kontrolu nad vozilom i krenuo na nju . Prošao je pored

nje doslovce nekoliko centimetara , i pokupio muškarca i

dijete ispred nje . Oni su poginuli . Pred njenim očima ,

nekoliko koraka od nje.
Molim za njihove duše . Molim Boga da ih privede u svoje

kraljevstvo . Molim za njihovu obitelj da se mogu nositi s

tolikom boli . Molim Ga da im da snage .
Pa opet molim za duše poginulih . I plačem zbog njih .

I plačem iz zahvalnosti Bogu za život mog djeteta .
I osjećam grizodušje zbog sreće što to nije bilo moje dijete . Zašto je Bog njih uzeo ? Zašto je nju poštedio ?

Kakve planove ima s njom ? Zašto je morala proći kroz to ?

Kako će to utjecati na njezin život ? I još mnogo pitanja .
Ne znam odgovor ni na jedno . On zna i to je jedino važno .

A kakav će to imati utjecaj na moj život ? Vidjet ću .

Trenutno osjećam ogromnu zahvalnost prema Bogu. Osjećam potrebu da mu dam žrtvu zbog Njegove tolike milosti.

To je moja potreba ali ne znam što je Njegova želja .
BOŽE PROSVIJETLI ME SVOJIM DUHOM SVETIM DA MOGU

SPOZNATI ŠTO TI ŽELIŠ DA UČINIM ZA TEBE .

HVALA TI BOŽE MOJ ,NA TVOJOJ MILOSTI I MILOSRĐU KOJIM

ME ISPUNJAŠ .
HVALA TI NA TVOJOJ LJUBAVI .
HVALA TI ZA ŽIVOT MOJEG I TVOJEG DJETETA .

HVALA I BLAŽENOJ DJEVICI MARIJI .

HVALA I ANĐELIMA.